

30.1.2015

MEDEDELING AAN DE LEDEN

Betreft: Verzoekschrift nr. 2377/2013, ingediend door G.J. (Duitse nationaliteit), over het gebruik van oormerken voor de identificatie van vee

1. Samenvatting van het verzoekschrift

Indiener is van mening dat het gebruik van oormerken voor de identificatie van vee verboden moet worden. Hij vindt dat hiervoor andere methoden in de plaats moeten komen, zoals passieve RFID-chips of het opslaan van bloedmonsters van het vee. Volgens hem kan het vastmaken van oormerken veel pijn veroorzaken, omdat hierbij een stuk weefsel moet worden verwijderd en de oormerken ook aan verschillende objecten kunnen blijven haken. Dit leidt tot verdere verwondingen aan de oren van de dieren en maakt vervanging van het oormerk noodzakelijk.

2. Ontvankelijkheid

Ontvankelijk verklaard op 25 september 2014. De Commissie is om inlichtingen verzocht (artikel 216, lid 6, van het Reglement).

3. Antwoord van de Commissie, ontvangen op 30 januari 2015

De Raad heeft op 17 december 2003 Verordening (EG) nr. 21/2004¹ aangenomen tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG. Volgens die verordening moeten schapen en geiten naar behoren en afzonderlijk geïdentificeerd kunnen worden en moeten al hun verplaatsingen binnen en tussen lidstaten traceerbaar zijn zodat de controle op eventuele ziekten in het kader van de interne markt

¹ PB L 5 van 9.1.2004, blz. 8.

gemakkelijker kan verlopen.

Daarom moet minstens één conventioneel zichtbaar oormerk worden aangebracht. Voor het tweede identificatiemiddel mogen de lidstaten alternatieve identificatiemethoden toestaan, zoals bolustransponders, verschillende elektronische oormerken, merktekens aan de poot of tatoeages.

Wat runderen betreft, wordt in Verordening (EG) nr. 1760/2000¹ van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 bepaald dat alle dieren geïdentificeerd moeten worden met een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd oormerk in elk oor. Beide oormerken moeten voorzien zijn van dezelfde unieke identificatiecode, waarmee elk dier kan worden geïdentificeerd en waarmee kan worden nagegaan in welk bedrijf het is geboren.

In Richtlijn 2008/71/EG² van de Raad van 15 juli 2008 met betrekking tot de identificatie en de registratie van varkens is vastgelegd dat deze dieren zo snel mogelijk, en in ieder geval voordat zij het bedrijf verlaten, moeten worden gemerkt met een oormerk of tatoeage aan de hand waarvan het bedrijf van herkomst kan worden vastgesteld.

Uit hoofde van Richtlijn 98/58/EG³ van de Raad inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de eigenaar of houder alle passende maatregelen treft om het welzijn van zijn dieren te verzekeren en waarborgen dat die dieren niet onnodig aan pijn of leed worden blootgesteld en dat hen geen onnodig letsel wordt toegebracht. Volgens Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad moeten de lidstaten erop toezien dat al wie verantwoordelijk is voor de identificatie van dieren de nodige instructies en richtsnoeren betreffende de relevante bepalingen van deze verordening heeft gekregen, en dat de nodige opleidingscursussen beschikbaar zijn.

Conclusie

De Commissie is van mening dat de regeling van de EU voor het identificeren en traceren van rundvee, schapen, geiten en varkens in het algemeen evenredig is aan de doelstellingen. De regeling vormt de basis voor een doeltreffend traceerbaarheidssysteem en legt strenge normen vast voor diergezondheid en voedselveiligheid in de EU. Dit kan alleen bereikt worden met een pragmatische en operationele regeling voor de identificatie van dieren die onder andere toelaat dat de identiteit van de dieren veelvuldig en onmiddellijk ter plaatse gecontroleerd kan worden.

Wegens bovenvermelde overwegingen kan de Commissie niet ingaan op het verzoek om een verbod op het gebruik van oormerken als een officiële methode voor de identificatie van vee in de EU.

¹ PB L 204 van 11.8.2000, blz. 1.

² PB L 213 van 8.8.2008, blz. 31.

³ PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23.